A doua scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia
lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, către
adunarea lui Dumnezeu care este în Corint,
împreună cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia:
2 Har și pace vouă, de la Dumnezeu, Tatăl
nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Dom-
nului nostru Isus Hristos, Tatăl îndurărilor și
Dumnezeul oricărei mângâieri,
4 care ne mângâie în toate necazurile noastre,
ca să putem mângâia și noi pe cei ce se află în
vreun necaz, prin mângâierea cu care noi înșine
suntem mângâiați de Dumnezeu.
5 Căci, după cum suferințele lui Hristos
abundă pentru noi, tot așa și mângâierea noas-
tră abundă prin Hristos.
6 Dar dacă suntem în suferință, este pentru
mângâierea și mântuirea voastră. Dacă noi sun-
tem mângâiați, este pentru mângâierea voastră,
care produce în voi răbdarea răbdării acelorași
suferințe pe care le suferim și noi.
7 Nădejdea noastră pentru voi este statornică,
știind că, întrucât sunteți părtași la suferințe,
sunteți și la mângâiere.

8 Căci nu vrem, fraților, să nu fiți informați de-
spre nenorocirea noastră, care ni s-a întâmplat
în Asia, că am fost împovărați peste măsură de

mult, mai presus de puterile noastre, încât am
ajuns la disperare de viață.
9 Da, noi înșine am avut în noi înșine con-
damnarea la moarte, ca să nu ne încredem în
noi înșine, ci în Dumnezeu, care învie morții,
10 care ne-a izbăvit dintr-o moarte atât de mare
și care ne izbăvește și ne izbăvește, în care ne-
am pus nădejdea că ne va izbăvi și pe noi în
continuare,
11 ajutând și voi împreună în favoarea noastră
prin rugămințile voastre, pentru ca, pentru
darul care ne-a fost dat prin intermediul mul-
tora, să se aducă mulțumiri de către mulți în
numele vostru.
12 Căci lauda noastră este aceasta: mărturia
conștiinței noastre că în sfințenie și în sin-
ceritate față de Dumnezeu, nu în înțelepciune
trupească, ci în harul lui Dumnezeu, ne-am
purtat în lume și mai mult decât atât față de voi.
13 Căci nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți
sau chiar recunoașteți, și sper că veți recunoaște
până la capăt —
14 așa cum și voi ne-ați recunoscut în parte
— că noi suntem lauda voastră, așa cum și voi
sunteți lauda noastră, în ziua Domnului nostru
Isus.
15 În această încredere, am hotărât să vin mai
întâi la voi, ca să vă dau un al doilea folos,
16 să trec prin voi în Macedonia, iar din
Macedonia să vin la voi și să fiu trimis de voi
în Iudeea.
17 Așadar, când am plănuit aceasta, am dat
oare dovadă de nestatornicie? Sau lucrurile pe

care le plănuiesc, le plănuiesc eu după trup, ca
la mine să fie “Da, da” și “Nu, nu”?”
18 Dar, cum Dumnezeu este credincios,
cuvântul nostru față de voi nu a fost “Da și
nu”.
19 Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a
fost propovăduit printre voi de noi — de mine,
de Silvanus și de Timotei — nu a fost “Da și nu”,
ci în El este “Da”.
20 Căci oricât de multe ar fi promisiunile lui
Dumnezeu, în el este “Da”. De aceea și prin
el este “Amin”, pentru slava lui Dumnezeu prin
noi.
21 Și Cel ce ne-a întemeiat împreună cu voi în
Hristos și ne-a uns, este Dumnezeu,
22 care ne-a pecetluit și ne-a dat în inimile
noastre plata Duhului.

23 Dar chem pe Dumnezeu ca martor al sufle-
tului meu, că, pentru a vă cruța, n-am venit la
Corint.
24 Noi nu stăpânim credința voastră, ci suntem
împreună-lucrători cu voi pentru bucuria voas-
tră. Căci voi rămâneți tari în credință.

2

1 Dar am hotărât să nu mai vin la voi cu durere.
2 Căci, dacă vă întristez, cine mă va bucura pe
mine, dacă nu cel care va fi întristat de mine?
3 Și v-am scris chiar acest lucru, pentru
ca, atunci când voi veni, să nu am parte de
întristare din partea celor de care ar trebui să
mă bucur; având încredere în voi toți că bucuria
mea va fi împărtășită de voi toți.

4 Pentru că din multă suferință și din angoasă
sufletească v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să
vă întristez, ci ca să cunoașteți dragostea pe care
o am din belșug pentru voi.

5 Dar, dacă cineva a provocat întristare, nu
mie mi-a provocat întristare, ci în parte, ca să
nu vă presez prea mult, vouă tuturor.
6 Această pedeapsă care a fost aplicată de cei
mulți este suficientă pentru unul ca acesta;
7 așa că, dimpotrivă, mai degrabă trebuie să-
l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva unul ca
acesta să fie înghițit de durerea lui excesivă.
8 De aceea vă rog să vă confirmați dragostea
față de el.
9 Căci în acest scop am scris și eu, ca să cunosc
dovada despre voi, dacă sunteți ascultători în
toate lucrurile.
10 Acum și eu iert oricui iertați ceva. Căci, dacă
într-adevăr am iertat ceva, am iertat aceluia
pentru voi, în prezența lui Hristos,
11 pentru ca Satana să nu obțină niciun avantaj
asupra noastră, căci nu suntem neștiutori de
uneltirile lui.

12 Când am venit la Troa pentru vestea lui
Hristos și mi s-a deschis o ușă în Domnul,
13 nu am avut nici o ușurare pentru duhul
meu, pentru că nu l-am găsit pe Tit, fratele meu;
dar, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat în
Macedonia.

14 Mulțumiri lui Dumnezeu, care ne conduce
totdeauna în Hristos, și care, prin noi, descoperă
în orice loc mireasma dulce a cunoștinței Lui.

15 Căci noi suntem o aromă dulce a lui Hristos
pentru Dumnezeu, atât în cei ce se mântuiesc,
cât și în cei ce pier:
16 pentru unii o duhoare din moarte în moarte,
pentru ceilalți o aromă dulce din viață în viață.
Cine este suficient pentru aceste lucruri?.
17 Căci noi nu suntem ca mulți, care colportăm
cuvântul lui Dumnezeu. Ci ca din sinceritate, ci
ca de la Dumnezeu, în fața lui Dumnezeu, noi
vorbim în Hristos.

3

1 Începem oare să ne lăudăm din nou? Sau
avem nevoie, ca unii, de scrisori de laudă către
voi sau de la voi?
2 Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inim-
ile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii,
3 fiind descoperit că sunteți o scrisoare a lui
Hristos, slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci
cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe table de
piatră, ci pe table care sunt inimi de carne.

4 O astfel de încredere avem în Hristos față de
Dumnezeu, prin Hristos,
5 nu că ne-ar ajunge ceva de la noi înșine, ca
să dăm socoteală de la noi înșine, ci că ne este
de la Dumnezeu,
6 care ne-a făcut și pe noi destoinici, ca slujitori
ai unui legământ nou, nu al literei, ci al Duhului.
Căci litera ucide, dar Duhul dă viață.

7 Dar dacă slujba morții, scrisă și gravată pe
pietre, a venit cu slavă, încât copiii lui Israel
nu puteau să privească cu stăruință la fața

lui Moise, din pricina slavei feței lui, care era
trecătoare,
8 nu va fi oare slujba Duhului cu mult mai
multă slavă?
9 Căci dacă slujba condamnării are glorie,
slujba dreptății depășește cu mult mai mult în
glorie.
10 Căci, cu siguranță, ceea ce a fost făcut
glorios nu a fost făcut glorios în această privință,
din cauza gloriei care întrece.
11 Căci dacă ceea ce trece a fost cu glorie, cu
atât mai mult ceea ce rămâne este în glorie.
12 De aceea, având o astfel de nădejde, ne
folosim de o mare îndrăzneală în vorbire,
13 și nu ca Moise, care și-a pus un văl pe față,
ca să nu privească cu stăruință copiii lui Israel
la sfârșitul a ceea ce era pe cale să treacă.
14 Dar mintea lor a fost împietrită, căci până în
ziua de azi, la citirea vechiului legământ, același
văl rămâne, pentru că în Cristos el trece.
15 Dar până în ziua de azi, când se citește
Moise, un văl stă pe inima lor.
16 Dar de câte ori cineva se întoarce la Dom-
nul, vălul este îndepărtat.
17 Or, Domnul este Duhul; și unde este Duhul
Domnului, acolo este libertate.
18 Dar noi toți, văzând cu fața descoperită
slava Domnului ca într-o oglindă, ne trans-
formăm în același chip, din slavă în slavă, ca de
la Domnul, Duhul.

4

1 De aceea, având această slujbă, nu slăbim,

pentru că am primit îndurare.
2 ci am renunțat la lucrurile ascunse ale rușinii, nu umblând cu viclenie și nici nu mânuind cu viclenie cuvântul lui Dumnezeu, ci
prin manifestarea adevărului, recomandându-
ne conștiinței oricărui om înaintea lui Dum-
nezeu.
3 Chiar dacă Buna Vestire a noastră este
voalată, ea este voalată în cei muribunzi,
4 în care dumnezeul acestei lumi a orbit
mințile celor necredincioși, pentru ca lumina
Bunei Vestiri a slavei lui Cristos, care este chipul
lui Dumnezeu, să nu răsară asupra lor.
5 Căci noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe
Cristos Isus ca Domn, și pe noi înșine ca slujitori
ai voștri pentru Isus,
6 întrucât Dumnezeu, care a spus: “Lumina va
străluci din întuneric”, este cel care a strălucit în
inimile noastre pentru a da lumina cunoașterii
gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.
7 Dar noi avem această comoară în vase de lut,
pentru ca puterea să fie de la Dumnezeu și nu de
la noi înșine.
8 Suntem apăsați din toate părțile, dar nu
zdrobiți; suntem în încurcătură, dar nu la
disperare;
9 urmăriți, dar nu părăsiți; loviți, dar nu
distruși;
10 purtând mereu în trup punerea la moarte
a Domnului Isus, pentru ca viața lui Isus să se
arate și în trupul nostru.
11 Căci noi, care trăim, suntem întotdeauna
dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și
viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

12 Astfel, deci, moartea lucrează în noi, dar
viața în voi.
13 Dar având același duh de credință, după
cum este scris: “Am crezut și de aceea am
vorbit”. Și noi credem, și de aceea și vorbim,
14 știind că Cel care l-a înviat pe Domnul Isus
ne va învia și pe noi cu Isus și ne va prezenta
împreună cu voi.
15 Căci toate sunt pentru voi, pentru ca
harul, înmulțindu-se prin cei mulți, să facă ca
mulțumirile să abunde, spre slava lui Dum-
nezeu.
16 De aceea, nu leșinăm, ci, deși exteriorul
nostru se strică, lăuntrul nostru se înnoiește în
fiecare zi.
17 Căci necazul nostru ușor, care este de
moment, ne lucrează din ce în ce mai mult o
greutate veșnică de glorie,
18 în timp ce noi nu ne uităm la lucrurile care
se văd, ci la cele care nu se văd. Căci lucrurile
care se văd sunt vremelnice, dar lucrurile care
nu se văd sunt veșnice.

5

1 Căci știm că, dacă se va desființa cortul nos-
tru pământesc, avem o clădire de la Dumnezeu,
o casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.
2 Căci, cu siguranță, în aceasta gemem, dorind
să fim îmbrăcați cu locuința noastră care este
din ceruri,
3 dacă, într-adevăr, fiind îmbrăcați, nu vom fi
găsiți goi.
4 Căci, într-adevăr, noi, care suntem în acest
cort, gemem, fiind împovărați, nu că am dori

să fim dezbrăcați, ci că dorim să fim îmbrăcați,
pentru ca ceea ce este muritor să fie înghițit de
viață.
5 Or, cel care ne-a făcut tocmai pentru acest
lucru este Dumnezeu, care ne-a dat și avansul
Duhului.
6 De aceea suntem totdeauna încrezători și
știm că, dacă suntem acasă în trup, suntem
departe de Domnul,
7 căci umblăm prin credință, nu prin vedere.
8 Suntem curajoși, zic, și suntem dispuși mai
degrabă să fim absenți din trup și să fim acasă la
Domnul.
9 De aceea și noi ne propunem, fie că suntem
acasă, fie că suntem absenți, să îi fim binevoitori.
10 Căci toți trebuie să fim descoperiți înaintea
scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca
fiecare să primească cele din trup, după cum a
făcut, fie că este bun, fie că este rău.
11 Cunoscând deci frica de Domnul, noi
convingem pe oameni, dar suntem descoperiți
lui Dumnezeu, și sper că suntem descoperiți și
în conștiințele voastre.
12 Căci nu ne recomandăm din nou vouă, ci
vorbim ca să vă dăm prilej de laudă în numele
nostru, ca să aveți ce răspunde celor care se
laudă în aparență și nu în inimă.
13 Căci, dacă suntem în afară de noi înșine, este
pentru Dumnezeu. Sau dacă suntem cu mintea
trează, este pentru voi.
14 Căci dragostea lui Hristos ne constrânge,
pentru că noi judecăm astfel: că unul a murit
pentru toți, deci toți au murit.

15 El a murit pentru toți, pentru ca cei care
trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci
pentru cel care a murit și a înviat pentru ei.
16 De aceea nu mai cunoaștem pe nimeni după
trup de acum înainte. Chiar dacă am cunoscut
pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem
astfel.
17 Prin urmare, dacă cineva este în Hristos, este
o făptură nouă. Lucrurile vechi au trecut. Iată,
toate lucrurile au devenit noi.
18 Dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu,
care ne-a împăcat cu El însuși prin Isus Hristos
și ne-a dat slujba împăcării;
19 și anume, că Dumnezeu a fost în Hristos
împăcând lumea cu Sine, fără să le socotească
greșelile lor, și ne-a încredințat nouă cuvântul
împăcării.
20 Noi suntem deci ambasadori în numele lui
Hristos, ca și cum Dumnezeu ar ruga prin noi;
vă rugăm în numele lui Hristos, împăcați-vă cu
Dumnezeu.
21 Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El
L-a făcut să fie păcat în locul nostru, pentru ca
noi să devenim în El neprihănirea lui Dumnezeu.

6

1 Lucrând împreună, vă rugăm, de asemenea,
să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu.
2 Căci el spune,

“La un moment acceptabil te-am ascultat.
În ziua mântuirii te-am ajutat.”

Iată, acum este timpul potrivit. Iată, acum este
ziua mântuirii.

3 Nu dăm prilej de poticnire în nimic, pentru
ca slujba noastră să nu fie învinuită,
4 ci în orice lucru ne lăudăm ca slujitori ai
lui Dumnezeu: în mare răbdare, în necazuri, în
greutăți, în strâmtorări,
5 în bătăi, în închisori, în răscoale, în munci,
în privegheri, în posturi,
6 în puritate, în cunoaștere, în perseverență,
în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste sinceră,
7 în cuvântul adevărului, în puterea lui Dum-
nezeu, prin armura dreptății la dreapta și la
stânga,
8 prin glorie și dezonoare, prin raport rău și
raport bun, ca înșelători și totuși adevărați,
9 ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți, ca
muribunzi și iată-ne vii, ca pedepsiți și nu uciși,
10 ca întristați și totuși mereu bucuroși, ca
săraci și totuși îmbogățind pe mulți, ca neavând
nimic și totuși posedând toate lucrurile.
11 Gura noastră este deschisă pentru voi, Cor-
inteni. Inima noastră este lărgită.
12 Voi nu sunteți limitați de noi, ci sunteți
limitați de propriile voastre afecțiuni.
13 Acum, în schimb — vorbesc ca și copiilor mei
— deschideți-vă și voi inimile.
14 Nu vă legați cu necredincioșii printr-un
jug nepotrivit, căci ce părtășie au dreptatea și
nelegiuirea? Sau ce părtășie are lumina cu
întunericul?
15 Ce înțelegere are Hristos cu Belial? Sau ce
părtășie are un credincios cu un necredincios?
16 Ce înțelegere are un templu al lui Dum-
nezeu cu idolii? Căci voi sunteți un templu al

Dumnezeului cel viu. Chiar așa cum a spus
Dumnezeu: “Voi locui în ei și voi umbla în ei. Eu
voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu”.
17 De aceea
“'Ieși din mijlocul lor,
și fiți despărțiți”, zice Domnul.
'Nu te atinge de nimic necurat.
Te voi primi.
18 Eu vă voi fi ca un Tată.
Veți fi pentru mine fii și fiice”.
spune Domnul Atotputernic.”

7

1 Deci, iubiților, având aceste făgăduințe, să
ne curățim de orice spurcăciune a cărnii și
a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui
Dumnezeu.
2 Deschideți-ne inimile voastre. Nu am greșit
față de nimeni. Nu am corupt pe nimeni. Nu am
profitat de nimeni.
3 Nu spun aceasta ca să vă condamn, căci am
mai spus că sunteți în inimile noastre pentru a
muri împreună și a trăi împreună.
4 Mare este îndrăzneala mea de a vorbi față
de voi. Mare este lăudăroșenia mea în numele
vostru. Sunt plin de mângâiere. Debordez de
bucurie în tot necazul nostru.
5 Căci, când am ajuns în Macedonia, carnea
noastră nu a avut nici o ușurare, ci am fost
chinuiți din toate părțile. Luptele erau afară.
Frica era înăuntru.
6 Cu toate acestea, Cel care îi mângâie pe cei
umili, Dumnezeu, ne-a mângâiat prin venirea lui
Titus,

7 și nu numai prin venirea lui, ci și prin
mângâierea cu care a fost mângâiat în voi, în
timp ce ne povestea despre dorul vostru, despre
jalea voastră și despre zelul vostru pentru mine,
așa că m-am bucurat și mai mult.

8 Căci, deși v-am mâhnit cu scrisoarea mea, nu
regret, deși am regretat-o. Căci văd că scrisoarea
mea v-a întristat, deși numai pentru o vreme.
9 Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat,
ci pentru că v-ați întristat până la pocăință. Căci
v-ați mâhnit în mod dumnezeiesc, ca să suferiți
o pierdere din partea noastră în nimic.
10 Căci întristarea evlavioasă produce
pocăința care duce la mântuire, care nu aduce
niciun regret. Dar întristarea lumii produce
moarte.
11 Căci iată, același lucru, că ați fost întristați
în mod dumnezeiesc, ce grijă serioasă a lucrat în
voi. Da, ce apărare, indignare, teamă, dorință,
zel și răzbunare! În toate v-ați demonstrat că
erați curați în această chestiune.
12 Așadar, deși v-am scris, nu am scris pentru
cauza celui care a greșit, nici pentru cauza celui
care a suferit greșeala, ci pentru ca grija voastră
sinceră față de noi să se arate în voi în fața lui
Dumnezeu.
13 De aceea am fost mângâiați. În mângâierea
noastră, ne-am bucurat și mai mult pentru
bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost
împrospătat de voi toți.
14 Căci, dacă în ceva m-am lăudat cu el în
numele vostru, nu am fost dezamăgit. Ci, după
cum v-am spus toate lucrurile în adevăr, tot așa

și slava noastră, pe care am făcut-o înaintea lui
Titus, s-a dovedit a fi adevăr.
15 Afecțiunea lui este și mai mare față de
voi, în timp ce își amintește de toată ascultarea
voastră, de modul în care l-ați primit cu frică și
cu cutremur.
16 Mă bucur că în toate sunt încredințat cu
privire la voi.

8

1 Mai mult, fraților, vă facem cunoscut harul
lui Dumnezeu, care a fost dat în adunările din
Macedonia,
2 cum, într-o grea încercare de suferință,
abundența bucuriei lor și sărăcia lor adâncă au
sporit până la bogăția generozității lor.
3 Căci, după puterile lor, mărturisesc, da și
dincolo de puterile lor, au dat de bunăvoie,
4 rugându-ne cu multă rugăminte să primim
acest har și părtășia în slujirea sfinților.
5 Acest lucru nu a fost așa cum ne așteptam,
ci mai întâi s-au dăruit pe ei înșiși Domnului și
nouă prin voia lui Dumnezeu.
6 Așa că l-am îndemnat pe Titus, ca, după
cum mai înainte făcuse un început, să
desăvârșească și el în voi acest har.
7 Dar, așa cum voi abundați în toate — în
credință, în exprimare, în cunoștință, în toată
seriozitatea și în dragostea voastră față de noi
—, vedeți să abundați și voi în acest har.
8 Nu vorbesc ca o poruncă, ci ca să dovedesc,
prin sinceritatea altora, sinceritatea dragostei
voastre.

9 Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus
Hristos, care, deși era bogat, s-a făcut sărac de
dragul vostru, pentru ca voi, prin sărăcia lui, să
vă îmbogățiți.
10 Eu vă dau un sfat în acest sens: se cuvine ca
voi, care ați fost primii care ați început acum un
an, nu numai să faceți, ci și să fiți binevoitori.
11 Dar acum săvârșiți și facerea, pentru ca,
după cum a fost disponibilitatea de a fi dispuși,
să fie și desăvârșirea din capacitatea voastră.
12 Căci, dacă disponibilitatea există, este ac-
ceptabil după ceea ce aveți, nu după ceea ce nu
aveți.
13 Căci aceasta nu este pentru ca altora să le fie
ușurat și vouă să vă chinuiți,
14 ci pentru egalitate. Abundența voastră în
acest moment suplinește lipsa lor, pentru ca
și abundența lor să devină o suplinire a lipsei
voastre, pentru ca să fie egalitate.
15 După cum este scris: “Cel care a strâns mult
nu a avut nimic de prisos, iar cel care a strâns
puțin nu a avut lipsă”.

16 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care
a pus în inima lui Titus aceeași grijă pentru voi.
17 Căci, într-adevăr, el a acceptat îndemnul
nostru, dar, fiind el însuși foarte serios, a plecat
de bunăvoie la voi.
18 Am trimis împreună cu el pe fratele a cărui
laudă în Buna Vestire este cunoscută în toate
adunările.
19 Și nu numai atât, ci și el a fost desemnat
de adunări să călătorească împreună cu noi în
acest har, pe care îl slujim pentru gloria Dom-

nului însuși și pentru a ne arăta disponibilitatea
noastră.
20 Noi evităm acest lucru, ca nimeni să ne
învinuiască în legătură cu această abundență
care este administrată de noi.
21 având în vedere lucruri onorabile, nu numai
în ochii Domnului, ci și în ochii oamenilor.
22 Am trimis împreună cu ei pe fratele nostru,
pe care l-am dovedit de multe ori harnic în multe
lucruri, dar acum cu mult mai harnic, din cauza
marii încrederi pe care o are în voi.
23 Cât despre Titus, el este partenerul și colabo-
ratorul meu pentru voi. Cât despre frații noștri,
ei sunt apostolii adunărilor, slava lui Hristos.
24 De aceea, arătați-le înaintea adunărilor
dovada iubirii voastre față de ei și a lăudării
noastre în numele vostru.

9

1 Într-adevăr, este de prisos să vă scriu cu
privire la slujba sfinților,
2 pentru că știu că sunteți pregătiți, și mă laud
cu aceasta în numele vostru în fața celor din
Macedonia, că și Ahaia a fost pregătită în anul
trecut. Zelul vostru a stârnit foarte mulți dintre
ei.
3 Dar am trimis pe frații aceștia pentru ca
lăudarea noastră în numele vostru să nu fie în
zadar în această privință, pentru ca, așa cum am
spus, să fiți pregătiți,
4 ca nu cumva, dacă cineva din Macedonia vine
acolo cu mine și vă găsește nepregătiți, noi (ca
să nu mai vorbim de voi) să fim dezamăgiți în
această lăudăroșenie încrezătoare.

5 De aceea, am considerat necesar să rog pe frați să meargă înainte la tine și să aranjeze
din timp darul generos pe care l-ai promis mai
înainte, pentru ca acesta să fie pregătit ca o
chestiune de generozitate și nu de lăcomie.
6 Amintește-ți că cine seamănă cu zgârcenie
va secera și el cu zgârcenie. Cine seamănă din
belșug va secera și el din belșug.
7 Fiecare să dea după cum a hotărât în inima
sa, nu cu părere de rău sau cu silă, căci
Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu bucurie.
8 Și Dumnezeu poate să vă facă să vă pris-
osească tot harul, pentru ca, având totdeauna în
toate cele de trebuință, să abundați pentru orice
lucrare bună.
9 După cum este scris,
"S-a împrăștiat în străinătate. El a dat săracilor.
Neprihănirea Lui rămâne pentru
totdeauna."
10 Iar Acela care dă sămânță semănătorului
și pâine pentru hrană, să vă dea și El sămânța
voastră pentru semănat și să înmulțească roa-
dele dreptății voastre,
11 fiind voi îmbogățiți în toate pentru toată
generozitatea, care aduce mulțumiri lui Dum-
nezeu prin noi.
12 Căci această slujbă de dăruire pe care
o îndepliniți nu numai că suplinește lipsurile
printre sfinți, ci abundă și prin multă mulțumire
lui Dumnezeu,
13 având în vedere că, prin dovada dată
de această slujbă, ei îl slăvesc pe Dumnezeu
pentru ascultarea mărturisirii voastre față de

Buna Vestire a lui Cristos și pentru generozitatea
contribuției voastre față de ei și față de toți,
14 în timp ce ei înșiși, de asemenea, cu
rugăminți în favoarea voastră, tânjesc după voi,
datorită harului extraordinar al lui Dumnezeu în
voi.
15 Acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu
pentru darul său inefabil!

10

1 Eu, Pavel, vă rog cu smerenia și blândețea lui
Hristos, eu, care, în prezența voastră, sunt smerit
între voi, dar, lipsind, sunt îndrăzneț față de voi.
2 Da, vă rog ca, atunci când sunt prezent,
să nu-mi arăt curajul cu încrederea cu care
intenționez să fiu îndrăzneț împotriva unora,
care ne consideră că umblăm după trup.
3 Căci, deși umblăm în carne, nu ne luptăm
după carne;
4 căci armele luptei noastre nu sunt din carne,
ci puternice înaintea lui Dumnezeu pentru
dărâmarea întăriturilor,
5 dărâmând închipuirile și orice înălțime care
se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu
și aducând orice gând în captivitate pentru
supunerea lui Hristos,
6 și fiind gata să răzbune orice neascultare,
când supunerea voastră va fi deplină.
7 Privești lucrurile doar așa cum apar în fața
ta? Dacă cineva se încrede în sine însuși că
este al lui Hristos, să se gândească iarăși cu sine
însuși că, după cum el este al lui Hristos, tot așa
și noi suntem ai lui Hristos.

8 Căci chiar dacă mă laud oarecum din belșug
cu privire la autoritatea noastră, pe care Domnul
a dat-o pentru a vă zidi și nu pentru a vă doborî,
nu mă voi rușina,
9 ca să nu pară că vreau să vă îngrozesc prin
scrisorile mele.
10 Căci "scrisorile lui", spun ei, "sunt grele și
puternice, dar prezența lui trupească este slabă,
iar vorbirea lui este disprețuită".
11 O astfel de persoană să se gândească la acest
lucru: ceea ce suntem prin scrisori în cuvânt
când suntem absenți, așa suntem și în fapte când
suntem prezenți.
12 Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne
comparăm cu unii dintre cei ce se recomandă.
Dar ei înșiși, măsurându-se pe ei înșiși și com-
parându-se cu ei înșiși, sunt fără pricepere.
13 Noi însă nu ne vom lăuda dincolo de limitele
cuvenite, ci în limitele cu care ne-a rânduit
Dumnezeu, care ajung până la voi.
14 Căci nu ne întindem prea mult, ca și cum nu
am ajunge până la voi. Căci am ajuns până la voi
cu Vestea cea Bună a lui Hristos,
15 fără să ne lăudăm dincolo de limitele cuven-
ite, în lucrarea altora, ci având nădejdea că, pe
măsură ce crește credința voastră, vom fi măriți
din belșug de voi în sfera noastră de influență,
16 astfel încât să propovăduim Vestea cea Bună
chiar și în părțile de dincolo de voi, nu să ne
lăudăm cu ceea ce a făcut deja altcineva.
17 ci "cel care se laudă, să se laude în Domnul".
18 Căci nu cel care se laudă pe sine este
aprobat, ci cel pe care îl laudă Domnul.

11

1 Aș vrea să mă îndurați cu puțină nebunie,
dar, într-adevăr, mă îndurați.
2 Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie dum-
nezeiască. Căci te-am făgăduit în căsătorie unui
singur soț, ca să te prezint lui Hristos ca o
fecioară curată.
3 Dar mă tem că, cumva, după cum șarpele a
înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, tot așa și mințile
voastre ar putea fi corupte de la simplitatea care
este în Hristos.
4 Căci, dacă cel care vine predică un alt Isus pe
care noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un alt
spirit pe care nu l-ați primit, sau o altă "veste
bună" pe care nu ați acceptat-o, ați suportat
destul de bine acest lucru.
5 Căci socotesc că nu sunt deloc în urma celor
mai buni apostoli.
6 Dar, chiar dacă sunt nepriceput în vorbire,
nu sunt nepriceput în cunoaștere. Nu, în toate
felurile vi s-a descoperit totul.

7 Sau am păcătuit eu, umilindu-mă pe mine
însumi, ca să vă înalț pe voi, pentru că v-
am propovăduit gratuit vestea cea bună a lui
Dumnezeu?
8 Am jefuit alte adunări, luând de la ele salariu
pentru a vă sluji vouă.
9 Când eram prezent la voi și aveam nevoie,
nu am fost o povară pentru nimeni, pentru că
frații, când au venit din Macedonia, au suplinit
măsura nevoilor mele. În toate m-am ferit să fiu
o povară pentru voi și voi continua să fac acest
lucru.

10 Cum adevărul lui Hristos este în mine,
nimeni nu mă va opri din această laudă în
regiunile din Ahaia.
11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu
știe.
12 Dar ceea ce fac eu, voi continua să fac, ca
să tai prilejul celor ce doresc un prilej, ca să se
laude, ca să fie recunoscuți ca și noi.
13 Căci astfel de oameni sunt falși apostoli,
lucrători înșelători, care se dau drept apostoli
ai lui Hristos.
14 Și nu este de mirare, căci chiar și Satana se
deghizează în înger de lumină.
15 Prin urmare, nu este mare lucru dacă și
slujitorii lui se dau drept slujitori ai dreptății, al
căror sfârșit va fi potrivit cu faptele lor.
16 Și iarăși zic: să nu mă creadă nimeni nebun.
Ci, dacă este așa, primiți-mă totuși ca pe un
nebun, ca să mă laud și eu puțin.
17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul,
ci ca o nebunie, în această încredere de laudă.
18 Văzând că mulți se laudă după trup, mă voi
lăuda și eu.
19 Căci voi suportați cu plăcere pe cei nebuni,
fiind înțelepți.
20 Căci voi suportați pe un om dacă vă duce
în robie, dacă vă devorează, dacă vă ia în
captivitate, dacă se înalță sau dacă vă lovește
peste față.
21 Spre rușinea mea, vorbesc ca și cum am
fi fost slabi. Totuși, în orice fel în care cineva
este îndrăzneț (vorbesc în neștire), sunt și eu
îndrăzneț.

22 Sunt ei evrei? La fel și eu, sunt ei israeliți?
La fel sunt și eu. Sunt ei urmașii lui Avraam? La
fel sunt și eu.
23 Sunt ei slujitori ai lui Hristos? (Vorbesc ca
unul de lângă el însuși.) Eu sunt mai mult: în
munci mai mult, în închisori mai mult, în bătăi
peste măsură și în morți des.
24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci
de lovituri minus una.
25 De trei ori am fost bătut cu toiege. O dată
am fost ucis cu pietre. De trei ori am suferit un
naufragiu. Am stat o noapte și o zi în adânc.
26 Am fost deseori în călătorii, primejdii de
râuri, primejdii de tâlhari, primejdii de la com-
patrioții mei, primejdii de la neamuri, primejdii
în cetate, primejdii în pustiu, primejdii pe mare,
primejdii printre frații mincinoși;
27 în munci și osteneli, în privegheri dese, în
foame și sete, în posturi dese, în frig și goliciune.

28 În afară de cele de afară, mai este ceva care
mă apasă în fiecare zi: îngrijorarea pentru toate
adunările.
29 Cine este slab, și eu nu sunt slab? Cine
este făcut să se poticnească, și eu nu ard de
indignare?

30 Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu
ceea ce ține de slăbiciunea mea.
31 Dumnezeul și Tatăl Domnului Isus Hristos,
cel binecuvântat în veci de veci, știe că nu mint.
32 În Damasc, guvernatorul subordonat regelui
Aretas a păzit cetatea Damascului, dorind să mă
aresteze.

33 Am fost coborât într-un coș pe o fereastră
lângă zid și am scăpat din mâinile lui.

12

1 Fără îndoială că nu este de folos să mă
laud, dar voi ajunge la viziuni și revelații ale
Domnului.
2 Cunosc un om în Hristos care a fost răpit în
al treilea cer acum paisprezece ani — dacă în
trup, nu știu, sau dacă în afara trupului, nu știu;
Dumnezeu știe.
3 Cunosc un astfel de om (fie că era în trup, fie
că era în afara trupului, nu știu; Dumnezeu știe),
4 cum a fost răpit în Paradis și a auzit cuvinte
de nedescris, pe care nu-i este permis unui om
să le rostească.
5 În numele unui astfel de om mă voi lăuda,
dar în numele meu nu mă voi lăuda, decât în
slăbiciunile mele.
6 Căci, dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun,
căci voi spune adevărul. Dar mă abțin, pentru
ca nimeni să nu creadă despre mine mai mult
decât ceea ce vede în mine sau aude de la mine.
7 Din cauza mărimii prea mari a revelațiilor,
ca să nu mă înalț prea mult, mi s-a dat un spin
în carne: un mesager al lui Satana care să mă
chinuie, ca să nu mă înalț prea mult.
8 În legătură cu acest lucru, l-am rugat de trei
ori pe Domnul ca să se îndepărteze de la mine.
9 El mi-a spus: “Harul meu îți este de ajuns,
căci puterea mea se desăvârșește în slăbiciune”.
De aceea, cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda
mai degrabă în slăbiciunile mele, pentru ca
puterea lui Hristos să se odihnească peste mine.

10 De aceea îmi plac slăbiciunile, vătămările,
necazurile, nevoile, persecuțiile și strâmtorările,
pentru Hristos. Căci atunci când sunt slab,
atunci sunt puternic.
11 Am devenit nebun în a mă lăuda. M-ați
constrâns, pentru că ar fi trebuit să fiu lăudat
de voi, căci nu sunt cu nimic mai prejos decât
cei mai buni apostoli, deși nu sunt nimic.
12 Cu adevărat, semnele unui apostol s-au
făcut printre voi cu toată perseverența, prin
semne, minuni și lucrări puternice.
13 Căci în ce anume ați fost făcuți inferiori
celorlalte adunări, dacă nu în faptul că eu
însumi nu am fost o povară pentru voi? Iertați-
mi această greșeală!

14 Iată, este a treia oară când sunt gata să vin la
voi și nu vreau să fiu o povară pentru voi, căci nu
pe voi vă caut averile voastre, ci pe voi. Căci nu
copiii trebuie să economisească pentru părinți,
ci părinții pentru copii.
15 Cu mare plăcere voi cheltui și voi fi cheltuit
pentru sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai
mult și mai mult, sunt eu oare mai puțin iubit?
16 Chiar și așa, eu însumi nu v-am împovărat.
Dar ați putea spune că, fiind viclean, v-am prins
cu înșelăciune.
17 Oare am profitat de voi prin vreunul dintre
cei pe care vi i-am trimis?
18 L-am îndemnat pe Titus și am trimis
împreună cu el pe fratele său. A profitat oare
Titus de voi? Nu cumva am umblat în același
spirit? Nu am mers pe aceiași pași?

19 Iarăși, credeți că ne scuzăm în fața voastră?
În fața lui Dumnezeu, noi vorbim în Hristos.
Dar toate lucrurile, iubiților, sunt pentru zidirea
voastră.
20 Căci mă tem că poate, atunci când voi
veni, nu vă voi găsi așa cum vreau eu și că aș
putea fi găsit de voi așa cum nu doriți voi, că
poate vor fi certuri, gelozii, izbucniri de mânie,
facțiuni, calomnii, șoapte, gânduri de mândrie
sau revolte,
21 că, din nou, când voi veni, Dumnezeul
meu mă va umili înaintea voastră și voi plânge
pentru mulți dintre cei care au păcătuit până
acum și nu s-au pocăit de necurăția, imoralitatea
sexuală și poftele pe care le-au săvârșit.

13

1 Este a treia oară când vin la voi. "În gura a
doi sau trei martori se va adeveri orice cuvânt."
2 Am avertizat mai înainte și avertizez din nou,
așa cum am fost prezent a doua oară, tot așa și
acum, fiind absent, scriu celor care au păcătuit
mai înainte acum și tuturor celorlalți că, dacă
voi veni din nou, nu voi cruța,
3 având în vedere că voi căutați o dovadă a lui
Cristos care vorbește în mine, care nu este slab,
ci este puternic în voi.
4 Căci el a fost răstignit prin slăbiciune, dar
trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Căci și noi
suntem slabi în el, dar vom trăi împreună cu el
prin puterea lui Dumnezeu față de voi.
5 Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în
credință. Testați-vă pe voi înșivă. Sau nu știți

despre voi înșivă că Isus Hristos este în voi?” —
dacă nu cumva sunteți într-adevăr descalificați.
6 Dar sper că veți ști că nu suntem descalificați.
7 Și mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic
rău, nu ca noi să fim învredniciți, ci ca voi să
faceți ceea ce este onorabil, chiar dacă pare că
am dat greș.
8 Căci nu putem face nimic împotriva
adevărului, ci pentru adevăr.
9 Căci ne bucurăm când noi suntem slabi și voi
sunteți puternici. Ne rugăm și pentru aceasta:
pentru ca voi să deveniți desăvârșiți.
10 De aceea, scriu aceste lucruri în absență, ca
să nu mă port cu asprime când sunt prezent,
conform autorității pe care mi-a dat-o Domnul
pentru zidire și nu pentru dărâmare.
11 În sfârșit, fraților, bucurați-vă! Fiți
desăvârșiți. Fiți mângâiați. Fiți de aceeași
părere. Trăiți în pace, și Dumnezeul iubirii și
al păcii va fi cu voi.
12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
13 Toți sfinții vă salută.
14 Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui
Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi
toți. Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a